Р Е Ш Е Н И Е
№ 4231

гр. София, 24.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 30.05.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Антони Йорданов

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **2061** по описа за **2014** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по касационна жалба от Л. Т. Д., против Решение от 08.11.2013 г., постановено по нахд № 6267/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НК, 16-ти състав. С решението е потвърдено Наказателно постановление № 10023 от 06.03.2012 г., издадено от началника на „АНД" - отдел „Пътна Полиция" при СДВР, с което на касатора са наложени две административни наказания: на основание чл. 185 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б.„в" ЗДвП и на основание чл. 179, ал. 1, т. 5 ЗДвП, глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 25, ал. 1 от същия закон.

Касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно и постановено в нарушение на материалния закон. Иска се отмяна на решението и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени НП.

В съдебното заседание редовно призован касаторът поддържа жалбата. Моли същата да бъде уважена, а решението на СРС да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Представя писмени бележки.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не взима становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за

неоснователност на касационната жалба.
Административен съд София – град, 11 – ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, намира за установено следното:
Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.
На основание чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон касационният съд следи и служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател. К. съд служебно не открива такива основания, поради което възприема решението като валидно и допустимо.
От фактическа страна е установено, че на 22.01.2012 г. около 18,25 ч., в [населено място], по [улица], пред магазин „Ф.“ Д. е управлявала лек автомобил марка „Мерцедес“ с ДК [рег.номер на МПС] , като при частично навлизане в съседна пътна лента, реализирала ПТП с друг лек автомобил, след което напуснала мястото на произшествието.
На Д. бил съставен АУАН № 0402310/22.02.2012 г. за нарушение на чл. 25, ал. 1 ЗДвП и чл.123, ал.1, т.3, б.„в” ЗДвП. Въз основа на издадения АУАН било издадено и обжалваното НП.
Тази фактическа обстановка първоинстанционният съд е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на актосъставителя и останалите свидетели.
Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно.
Разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДвП регламентира правилата за извършване на маневри, като предвижда, че водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. Фактическото описание на деянието, описано в АУАН и НП попада в обхвата именно на цитираната по-горе правна норма. В настоящия случай правилно въззивният съд е приел, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че преминавайки в съседна пътна лента Д. е причинила ПТП с движещия се в нея друг лек автомобил, след което е напуснала мястото на произшествието, при липса на съгласие, относно обстоятелствата около него, без да дочака органите на МВР, с което е нарушила и разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДвП и чл. 123, ал.1, т.3, б.„в” ЗДвП.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал.2 АПК , вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН Административен съд София - град, в настоящия касационен състав

- Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА постановеното по НАХД № 6267 от 2012 г., решение от 08.11.2013 г. на Софийски районен съд, НК, 16-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1. 2.